

eller med Automobiler, ved, hvilken Færdselsret de har. Jeg finder det tiltalende, at dette bliver lovfæstet.

Det er beklageligt, at der, som jeg maa formode, endnu i vore fremskredne Tider ikke er opfundet saadanne Skærme, som i nogen Grad kunde beskytte de mange Fodgængere, der færdes paa vore Veje, mod den ulidelige Plage, som Automobiler i daarligt Føre paafører den gaaende Befolkning, idet Fodgængerne er udsatte for at blive tilsnævset i stor Udstrækning. Men Justitsministeriet har jo i Henhold til tidligere Lov Bemyndigelse til at autorisere Anvendelsen af saadanne Skærme. Man har af og til set, at der er opfundet et eller andet i den Retning, men da der ikke er autoriseret noget og heller ikke i Lovforslaget er Tale om noget Paabud, maa det formentlig teknisk ikke være af en saadan Art, at man kan gøre det obligatorisk. Vi maa dog stræbe efter, at der kan tilvejebringes Beskyttelsesmidler for Fodgængerne mod de Ubehageligheder, Automobilerne voldet i daarligt Føre.

Bestemmelserne i den nugældende Lov om, at de blændende Lygter, hvis Anvendelse var tiltaget i en uhyggelig Grad, ikke maatte benyttes, er man ikke naaet til at faa helt gennemført. Disse Lygter optræder endnu meget stærkt ude omkring paa Landevejene og er til meget stor Gene for andre, der færdes dér.

Bestemmelsen om, at Motorcykler skal forsynes med de saakaldte Katteøjne, røde smaa Tingester bag paa Cyklerne, kan være formaalstjenlig og kan maaske gennemføres forholdsvis nemt, men Bestemmelsen om den samme Pligt for de almindelige Cykler, tror jeg, bliver en Papirbestemmelse, hvad desværre ogsaa Cyklernes Forpligtelse til at føre Lygter ude omkring paa Landevejene meget ofte er; men vi kan forhandle om det i Udvalget. Det vil blive en meget betydelig Udgift for de mange Tusinde almindelige Cyklister her i Landet, om de skal anskaffe disse Katteøjne.

At man fra Ministeriets Side har foreslaaet almindelig Lygteføring, Lygtetvang, for alle andre Køretøjer, der færdes paa Vejene en vis Tid paa Døgnet i en vis Del af Aaret, hilser jeg med Tilfredshed. Det blev vedtaget her i Folketinget, da Loven sidst var til Behandling her, men Bestemmelsen blev udtaget af Landstinget og henvist til Gennemførelse ved Politivedtægterne. Men naar man har set, hvor forskelligt Amtsraadene rundt omkring i Landet har behandlet dette Spørgsmaal,

saa at man i et Amt er nødsaget til at føre Lygter, men i et ved Siden af liggende Amt ikke, maa det indrømmes, at det er en uholdbar Tilstand; jeg synes, man maa være klar over, at det er noget, man helst maa have lovfæstet, saaledes at det bliver ens for hele Landet.

Det, der i de senere Aar har været det afgørende i hele Spørgsmaalet om Automobilerne, er vore Vejes Evne til at bære Automobiltrafikken. Efterhaanden som Automobiltrafikken er tiltaget, har alle, der har med Vejene at gøre, tydeligt kunnet mærke, at den Vejbygning, vi havde, ikke egnede sig for, ikke kunde bære Automobiltrafik. Derfor hilser jeg det ogsaa med Tilfredshed, at Ministeriet nu har foreslaaet det, som der fra mit Partis Side blev slaaet til Lyd for, da Loven sidst var til Behandling, at vi skulde se at faa en saadan Ordning, at det blev sikret, at hele Afgiften — her er ganske vist ikke foreslaaet hele Afgiften, men det skal jeg senere komme tilbage til — gik til Ombygning af Landevejene. Derfor vil jeg heller ikke finde, at der er nogen Anledning til at gøre Ophævelser over de stærkt forhøjede Afgifter. Naturligvis reagerer Folk altid, naar de skal betale mere, men naar de saa bliver klar over, at det, de skal give mere, anvendes paa en Maade, som ogsaa bliver til Fordel for dem, synes jeg alligevel, de maa være tilfredse. Og det er en Fordel for Ejerne af Motorkøretøjerne, at Vejene er saa gode som muligt. Det er en kraftig Forhøjelse, der er foreslaaet, og der menes jo at skulle komme 7,6 Mill. Kr. ind. Nu er jeg tilbøjelig til at tro, at disse Hastighedsbestemmelser for Lastautomobiler og ogsaa paa anden Maade den høje Afgift i nogen Grad vil indskrænke Automobiltrafikken, og Forholdene har vel ogsaa økonomisk udviklet sig saadan, at Tallet paa dem, der har økonomisk Evne til at bruge Automobiler, maaske er noget aftagende, saaledes at Indtægten maaske dog bliver noget mindre; men selve de foreslaaede Afgifter vil jeg ikke mene, der er Anledning til at forandre. Der er dog en Bestemmelse, jeg vil nævne i denne Forbindelse. Det er Bestemmelsen om, at Køretøjer, der udelukkende anvendes til Udleje til Personbefordring, skal nøjes med en Afgift af 5 Kr. pr. HK. Selv om Bestemmelsen i det væsentlige tager Sigte paa Droskeautomobiler i Byerne, vil formentlig ogsaa Ruteautomobiler ude i Landdistrikterne falde ind derunder, og dér vil jeg dog mene, at det i Forhold til det Slid, som disse Ruteautomobiler paafører Vejene, maaske ikke